ഏകദൈവ വിശ്വാസം
തയാറാക്കിയത് ജലീല്‍

പണ്ട് മക്കയിലെ പ്രമാണിമാരെ പ്രവാചകന്‍ മുഹമ്മദിനോട് ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അവര്‍ ചോദിച്ചു: മുഹമ്മദേ, നീ പറയുന്ന ഏകദൈവത്തെ ഞങ്ങള്‍ക്കൊന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തി തരൂ." അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് ഇങ്ങനെയാണ്: "പ്രഖ്യാപിക്കുക, അവന്‍ അല്ലാഹുവാകുന്നു. ഏകന്‍. അല്ലാഹു ആരുടെയും ആശ്രയം ആവശ്യമില്ലാത്തവനും എല്ലാവരാലും ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്നവനു മാകുന്നു. അവന് സന്തതിയേതുമില്ല. അവന്‍ ആരുടെയും സന്താനവുമല്ല. അവന് തുല്യരായി ആരുമില്ല."

ദൈവത്തിന്‍െറ ആസ്തിക്യം

നിരീശ്വരവാദിയായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുണ്ടായിരുന്നു. അയാള്‍ ഒരിക്കല്‍ ഈശ്വരഏകദൈവ വിശ്വാസിയായ ഒരു പണ്ഡിതനെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ദൈവം ഉണ്ടെ ങ്കില്‍ അത് തെളിയിക്കണം എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ വെല്ലുവിളി. പണ്ഡിതന്‍ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുത്തു. നിശ്ചിത ദിവസം ഏറെ താമസിച്ചാണ് പണ്ഡിതന്‍ നിരീ ശ്വരന്‍െറ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്. താമസിച്ചെത്തിയ പണ്ഡിതനോട് അയാള്‍ കാരണം തിരക്കി. പണ്ഡിന്‍ പറഞ്ഞു:

"ഞാന്‍ വരുന്ന വഴിയില്‍ ഒരു പുഴയുണ്ട്. അവിടെ വഞ്ചിയോ വഞ്ചിക്കാരനോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

"എന്നിട്ട് നീ എന്തു ചെയ്തു?"

"ഞാന്‍ അവിടെ തന്നെ നിന്നു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോള്‍ പുഴയിലൂടെ ഒരു മരം ഒഴു കിവന്നു. അതെന്‍െറ നേരെ കരയിലടിഞ്ഞു. ഞാന്‍ നോക്കിനില്‌ക്കെ അത് സ്വയം പലക കഷണങ്ങളായി. താമസിയാതെ ഒരു തോണിയായും അത് രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഉടനെ ഞാനതില്‍ കയറിയിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്തു ചെയ്യാന്‍? എനിക്ക് അത് തുഴ യാന്‍ അറിയില്ലായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് തോണി എന്നെയും കൊണ്ട് അക്കരെക്ക് സഞ്ചരിച്ചു. ഉടനെ ഞാനിങ്ങ് എത്തുകയും ചെയ്തു."

"അത് അസംബന്ധമാണ്. ഒരു ആശാരിയെ കൂടാതെ തോണി ഉണ്ടാവുകയി ല്ലെന്ന് തനിക്കറിയില്ലേ?" നിരീശ്വരവാദി പണ്ഡിതനോട് തിരക്കി.

"തീര്‍ച്ചയായും ഉണ്ടാകും."

"ഇല്ല. അത് അസംഭവ്യമാണ്."

"അങ്ങനെയാണ് സംഗതിയെങ്കില്‍ ഇത്ര വലിയ ലോകം ഒരു നിര്‍മാതാവിനെ കൂടാതെ തനിയെ ഉണ്ടായി എന്നല്ലേ താങ്കളുടെ അവകാശം. അതെങ്ങനെ ശരിയാ കും?"

നിരീശ്വരവാദിക്ക് ഉത്തരമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ദൈവം ഉണ്ടോ? ദൈവത്തെ കാണാത്തതെന്ത്? ഈ ചോദ്യങ്ങള്‍ നമുക്ക് പുതി യതല്ല.

നാം ചിത്രം ആസ്വദിക്കുന്നവരാണ്. ചിത്രകാരനെ കണ്ടിട്ടല്ലല്ലോ ആസ്വാദനം നടക്കുന്നത്. നാം അയാളെ തിരയാറുമില്ല.

പേന ഉണ്ടെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് പേനയെ കാണുന്നതു കൊണ്ടാണ്. സൂര്യ പ്രകാശത്തില്‍ അള്‍ട്രവയലറ്റ് രശ്മിയുണ്ടെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് അത് കണ്ടി ട്ടാണോ? അതും തേടി നാം നടക്കാറുണ്ടോ? നമ്മുടെ ജീവിതത്തില്‍ അതിന്‍െറ സ്വാധീനം ഉള്ളതിനാലും അതെപ്പറ്റി പഠിച്ചവരുടെ വാക്കുകളുമാണ് നാം അത്തരം ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താന്‍ കാരണം.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തില്‍ മറ്റൊരു സംഗതി നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കും ചിന്തക്കും മമ്പില്‍ മൗനമായി നില്‍ക്കുന്നുണ്ട്. അതെന്താണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാന്‍ ഏറെ നേരം തല പുകഞ്ഞാലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്‍െറ ഓരോ ഘടനയിലും പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ ഏകദൈവ ത്തിന്‍െറ അടയാളങ്ങളുണ്ട്. ചില സൂചനകള്‍ നിങ്ങളുടെ മുമ്പില്‍ പകര്‍ത്താം.

സൂക്ഷ്മവും അന്യൂനവുമായ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിപ്പ്,

ആസൂത്രിതമായ അതിന്‍െറ ഘടന,

സംതുലിത സംവിധാനം,

വിദഗ്ധ നിയന്ത്രണം,

മികച്ച പരിപാലനം,

സൃഷ്ടികള്‍ തമ്മിലുള്ള അറ്റുപോകാത്ത ജൈവികബന്ധം...

ഈവക കാര്യങ്ങളൊന്നും യാദൃഛികമാവാന്‍ സാധ്യതയില്ല. തീര്‍ച്ചയായും ഒരു ശക്തി അതിനു പിന്നിലുണ്ട്. അതേ പ്രാപഞ്ചികശക്തി തന്നെയാണ് എല്ലാറ്റി ന്‍െറയും സ്രഷ്ടാവും നിയന്ത്രകനും.

ചരിത്ര പരത

ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന് മനുഷ്യചരിത്രത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. ആദിമനുഷ്യന്‍ ആദം ഏകദൈവ വിശ്വാസിയും അതിന്‍െറ പ്രചാരകനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ കാലശേഷം ക്രമേണ ആ അദ്ധ്യാപനം അത് മാഞ്ഞുപോവുകയും ബഹുദൈവത്വ പരമായ സങ്കല്പം ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാല്‍ ആ സങ്കല്പത്തിനുള്ളില്‍ പോലും ഏകദൈവത്വത്തിന്‍െറ മിന്നിത്തിളക്കം

നശിക്കാതെ നിലനിന്നിരുന്നു. അഥവാ എല്ലാം ദൈവങ്ങൾക്കും ഉപരിയായ ഒരു പരാശക്തി എന്ന സങ്കല്പം ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ നിലനിന്നിരുന്നു.

പക്ഷേ, ഈ സങ്കല്പങ്ങളിൽ പലതും സമൂർത്തമായിരുന്നു. ഖുർആന്റെ ആഗമ നത്തോടെയാണ് അമൂർത്തമായ ഏകത്വവിഭാവന നിലവിൽ വന്നത്. അതാകട്ടെ, അദൃശ്യനായ ഏകദൈവത്തെ അനുസരിക്കുക, ആരാധിക്കുക എന്നതിൽ പരിമിത മായിരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിൽ വിഭാവന ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ ഉന്നത രീതി അതായിരുന്നു.

ഈ രീതിക്ക് ഒരു ഗുണം കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അതായത്, സമൂർത്തമായ സങ്ക ല്പത്തിൽ പലപ്പോഴും മാനുഷിക ഗുണങ്ങളാണ് മുഴച്ചുകാണുക. മനുഷ്യസഹജമായ ഒട്ടേറെ ഗുണങ്ങളും ദൗർബല്യങ്ങളും സവിശേഷതകളും വികാരങ്ങളും സമൂർത്ത സങ്കല്പത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. അതിനാലാണ് ഇന്ത്യയിലെയും ഗ്രീക്കിലെയും ദൈവസങ്കല്പങ്ങൾ വിഗ്രഹപൂജയിൽ അധിഷ്ഠിതമായത്. എന്നാൽ അമൂർത്തമായ ഏകത്വവിഭാവനയിൽ മാനുഷിക വികാരത്തിന്റെ ഒരു അടയാളവും ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. മൂർത്തിത്വമോ സകാരത്വമോ അവിടെ കാണുന്നുമില്ല. "അവനെ പ്പോലെ ഒന്നുമില്ല" എന്നു വിശ്വസിക്കാനേ മനുഷ്യന് അതിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ നിർവാഹമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

പ്രപഞ്ചവും ഏകദൈവവും

ദൈവസങ്കല്പങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നത് ഏകദൈവസങ്കല്പമാണ്.

എല്ലാറ്റിനും ഒരു ആദികാരണമുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന പരമാണു മുതൽ വൻ ഗ്രഹങ്ങൾ വരെയുള്ള ഓരോ വസ്തുവിനു പിന്നിലും ഒരു ആദികാര ണമുണ്ട്. ഈ കാരണം കൂടാതെ വസ്തുക്കൾക്ക് ഉണ്മയുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഓരോ കാരണവും മറ്റൊരു കാരണത്തിലേക്ക് ഉൾച്ചേർന്നു നില്ക്കുന്നതായി കാ ണാൻ സാധിക്കും. അതൊക്കെയും എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു ആദികാരണമുണ്ട്. അതിശ ക്തനായ ഒരു പ്രപഞ്ചശക്തി. ഈ ശക്തിയെയാണ് നാം ദൈവം കൊണ്ട് അർഥ മാക്കുന്നത്.

ആ ശക്തി പരമമാണ്. അതിനപ്പുറം ഒന്നുമില്ല. എല്ലാം ആ ശക്തിയിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. അതിൽ തന്നെ വിലയം കൊള്ളുന്നു.

ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രത്യേകതയാണിത്. ഒരൊറ്റ ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും അവനെ തന്റെ ജീവിത ത്തിന്റെ സർവസ്വവുമായി കാണുകയും ചെയ്യുക. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിത ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമത്രെ ഇത്.

ഭൗതിക ചുറ്റുപാടിലുള്ള ഏതിനെയും നമുക്ക് വിശദീകരിക്കാം. അതിനപ്പുറമുള്ള അതിഭൗതിക വസ്തുതകളെ വിലയിരുത്താനുള്ള മാനദണ്ഡം മനുഷ്യന്റെ പക്ക ലില്ല. അതിനാൽ തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം മനുഷ്യ ബുദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അപ്രാപ്യമാണ്. അതിനാലാണ് പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദിന്റെ സമകാലികർ ഏകദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചോദിച്ചതിന് തദ്വിഷയ കമായി എന്താണോ ദൈവം പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തത് അതപ്പടി ഉദ്ധരിക്കാൻ കാരണം.

പ്രപഞ്ചസാക്ഷ്യം

പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിൻറ ഏകത്വത്തിനും ദിവ്യഗുണങ്ങൾ ക്കും ഈ പ്രപഞ്ചം സാക്ഷിയാണ്. അവനാണ് സ്രഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾക്കുടയ വൻ. അത്ഭുകതരമാണ് അവന്റെ സൃഷ്ടിപ്പ്. ലോകത്തുള്ള കോടാനുകോടി മനുഷ്യർക്ക് വ്യത്യസ്ത ഗന്ധവും വ്യത്യസ്ത കൈവിരൽത്തുമ്പുകളും നേത്രനാഡി കളും നൽകാൻ കഴിവുള്ളവനാണവൻ. ഒരേ മഴയിൽനിന്ന് അനേക തരം വിത്തുക ളെ മുളപ്പിക്കുന്നവനും അവൻ തന്നെ.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ കണമായ ആറ്റത്തിലെ ഇലക്ട്രോണും പ്രോട്ടോ ണും ന്യൂട്രോണും മീസോണും പോസിട്രോണുമെല്ലാം തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യം പോലെ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കൾ തമ്മിലും അറ്റുപോകാത്ത ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. ഈ പാര സ്പര്യമാണ് പ്രപഞ്ചത്തെ സംതുലിതമായി നിലനിറുത്തുന്നത്. ഏകനായ ഒരു സ്രഷ്ടാവിനല്ലാതെ ഇങ്ങനെ സംവിധാനിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിന് അധിപതികളായി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ പ്രപഞ്ചം മുമ്പെങ്ങാനോ നശിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഏകത്വത്തിന്റെ സവിശേഷത

അവൻ ഏകനും അതുല്യനുമാണ്. മക്കളോ പങ്കാളികളോ സമന്മാരോ അവനില്ല. അവന്േറതു മാത്രമാണ് പരരമമായി പരമാധികാരം മുഴുവൻ. കാരണം. സൃഷ്ടിച്ചവ നാണല്ലോ സൃഷ്ടിയുടെ മേൽ അധികാരമുള്ളവൻ. ഓരോ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയും അ വന്റെ രാജത്വവും ദൈവികതയും ശക്തിയും പരമാധികാരവും അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ ഏകത്വത്തിനും നാമ-ഗുണസവിശേഷകതൾക്കും സാക്ഷ്യംവഹി ക്കുന്നുണ്ട്. അവന്റെ അസ്തിത്വം മറ്റൊന്നിലും ലീനമല്ല. അവനെപ്പോലെ ആരുമില്ല. അവനെക്കൂടാതെ ഒരു കാര്യവും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ല. രഹസ്യവും പരസ്യവും ഭാവിയും ഒരുപോലെ അറിയുന്നവൻ അവൻ മാത്രമാണ്. എല്ലാം കാണു ന്നവനും അവൻ തന്നെ. അവൻ അതുല്യനാണ്. ഓരോ ജീവിയും അവന്റെ മാത്രം ആശ്രയത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവനാകട്ടെ ആരുടെയും ആശ്രയം ആവ ശ്യമില്ലാത്തവനാണ്.

സർവ കഴിവുകൾക്കും ഗുണങ്ങൾക്കും ഉടമയായ ശക്തനാണവൻ. അതിൽ ഒന്നിൽപോലും അവന് തുല്യതയില്ല. സ്രഷ്ടാവ്, ഉടമസ്ഥൻ, പരിപാലകൻ, നിയ ന്താവ്, ആരാധ്യൻ, കാരുണ്യവാൻ, യുക്തിജ്ഞൻ, സകലജ്ഞൻ... ഇങ്ങനെ പോകു ന്നു അവൻെറ ഗുണങ്ങൾ. ഇതൊന്നും അവകാശപ്പെടാവുന്ന മറ്റാരും ഈ പ്രപഞ്ച ത്തിലില്ല; ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. കാരണം, ദൈവമല്ലാത്ത ആരും ജീവിപ്പിക്കുകയോ മരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നതും ജലം തരുന്നതും അവനാണ്. എല്ലാം അവൻെറ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയം.

ഒരു നിശ്ചിതഘട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും നശിക്കും. നശിക്കുന്ന തൊന്നും ദൈവമല്ല. സ്രഷ്ടാവായ തമ്പുരാൻ മാത്രമാണ് നാശരഹിതനായി അവശേഷിക്കുന്നവൻ. ഉറക്കമോ മയക്കമോ അശ്രദ്ധയോ അവനെ ബാധിക്കുന്നില്ല.

അവൻ അജയ്യനാണ്. സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് തീർത്തും നിരാശ്രയനുമാണ്. അവനെ ആരും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അവന് സന്താനങ്ങളുമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിലാരും അവന് സമന്മാ രായോ തുണകളായോ ഇല്ല.

അവനു മാത്രമാണ് യഥാർഥത്തിൽ ആരാധനകളർപ്പിക്കേണ്ടത്. അവനോട് മാത്രമാണ് പ്രാർഥിക്കേണ്ടത്. അവനു പകരം മറ്റാരെയെങ്കിലും ദിവ്യത്വത്തിനുടമ കളായി സങ്കല്പിക്കുന്നതും അത്തരക്കാരോട് പ്രാർഥിക്കുന്നതും മഹാ അപരാധ മാണ്. ഒരു കല്ല് മറ്റൊരു കല്ലിനെ ആരാധിക്കാത്തതുപോലെ ഒരു മരം മറ്റൊരു മര ത്തെ ആരാധിക്കാത്തതു പോലെ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെയോ അവനെക്കാൾ താഴ്ന്ന തിനെയോ ആരാധിക്കാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്താഗതരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും തങ്ങളുടെ ജനതകളെ ഏകദൈവത്തിന് മാത്രം കീഴ്വണങ്ങി ജീവി തം നയിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം മഹത്വമുള്ളവനും യജമാനനും അധികാര സ്ഥനും രാജാവും വിധികർത്താവുമായി സമ്മതിക്കുക. അവനൊഴികെ മറ്റാരുടെയും ആജ്ഞകളെ അനുഗമിക്കാതിരിക്കുക. അവൻെറ നിയമങ്ങൾക്കുമാത്രം വിധേയ നാവുക. അവൻെറ മാത്രം പ്രജയായി ജീവിക്കുക. വിചാരണ ചെയ്യുന്നവനും വിധി കല്പിക്കുന്നവനും കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് രക്ഷാശിക്ഷകൾ നല്കുന്നവനും അവൻ മാത്രമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുക. അവനൊഴികെ മറ്റാരുടെയും വിചാരണയെ ഭയപ്പെ ടാതിരിക്കുക. ആരുടെയും പ്രതിഫലത്തെ ഇഛിക്കാതിരിക്കുക.

അവനാണ് സാക്ഷാൽ മഹാനും ഉടമസ്ഥനും വിധികർത്താവും. സമസ്തലോക ത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സർവ ശക്തനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹു. അവനെ മാത്രം വണങ്ങുവാനും ആരാധി ക്കുവാനുമാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇതത്രെ ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം. ഈ വിശ്വാസം തന്നെ യാണ് ഇസ്ലാമിൻെറ അടിസ്ഥാനം. (വിശ്വാസകാര്യങ്ങൾ നോക്കുക) ഒരാൾ ഇതിനെതിരായ സങ്കല്പങ്ങളും വിശ്വാസവും കർമവുമനുസരിച്ചാണ് ജീവിക്കുന്നതെ ങ്കിൽ അയാളുടെ വിശ്വാസം അബദ്ധജടിലവും ദൈവവിരുദ്ധവുമാണ്. കാരണം, അത് യാഥാർഥ്യവിരുദ്ധമാണ്.

ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം

ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന് ചില അടിസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്.

1. ഏകദൈവമാണ് തൻെറ രക്ഷാകർത്താവ് എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയാണതിൽ പ്രധാ നം. അതായത്, ദൈവം തൻെറ സ്രഷ്ടാവ് ആയതോടൊപ്പം അവനാണ് തനിക്ക് ഭക്ഷണം നല്കുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കുക. അവനാണ് വസ്തവത്തിൽ ജീവൻ നല്കു ന്നവനും മരിപ്പിക്കുന്നവനും. ആ നിലക്ക് തൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ എല്ലാം ദൈവ മാണ് എന്ന അടിയുച്ച് വിശ്വസിക്കലാണ് പ്രഥമം.

2. ദൈവത്തിന് 99 സൽനാമങ്ങളുണ്ട്. പ്രസ്തുത നാമങ്ങൾ അവനു മാത്രം ബാധകമായതാണ്. ആ നാമങ്ങളൊക്കെ പൂർണവതും ന്യൂനതയില്ലാത്തതുമാണ്. കാരണം, അവനെപ്പോലെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒന്നുമില്ല തന്നെ. ഈ നാമങ്ങൾ ഉൾ ക്കൊള്ളുന്ന ഗുണങ്ങൾ അവനു മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് സംശയമില്ലാതെ ഒരാൾ വിശ്വസിക്കുമ്പോഴാണ് അയാളുടെ വിശ്വാസം പൂർണമാകുന്നത്. അവനല്ലാതെ സൃഷ്ടികൾക്കൊന്നും അത് വകവെച്ചുകൊടുക്കൻ പടില്ല.

ഉദാഹരണത്തിന് ചിലത് സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

സ്രഷ്ടാവ്: പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിച്ചത് അവൻ മാത്രമാണെന്ന് അംഗീകരി ക്കണം.

രക്ഷിതാവ്: പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നത് അവൻ മാത്രമാണ്.

ഉടമസ്ഥൻ: സൃഷ്ടിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവൻ മാത്ര മാണ് പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ.

പരമാധികാരി: പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥനായതിനാൽ അവൻ മാത്രമാണ് അതിന് മേൽ പരമാധികാരി. അവൻെറ ഇംഗിതമനുസരിച്ചാണ് അവിടെ എല്ലാം സംഭവി ക്കുന്നത്.

അറിയുന്നവൻ: ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ സകല സംഗതികളും അറിയുന്നവൻ അവൻ മാത്രമാണ്. അവനിൽനിന്ന് ഒന്നും മറച്ചുവെക്കാനാകില്ല. എല്ലാ സംഗതികളെയും സംബന്ധിച്ച മുഴുവൻ അറിവും അവൻെറ പക്കൽ മാത്രമാണുള്ളത്.

യുക്തിമാൻ: അവൻെറ ഓരോ കാര്യവും യുക്തിപൂർണമാണ്. യുക്തിയോടു കൂടിയല്ലാതെ ഒരു കാര്യവും ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

സർവശക്തൻ: അവനെ അതിജയിക്കത്തക്കതായി പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒന്നുമില്ല.

നീതിമാൻ: അവൻെറ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നീതിപൂർവകമായാണ് നടക്കുന്നത്. പ്രാപഞ്ചികമായ കാര്യങ്ങൾക്കു പോലും അടിസ്ഥാനം നീതിയാണ്.

പ്രതിഫലദായകൻ: മനുഷ്യൻെറ കർമങ്ങളെ അവൻ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. മരണാനന്ത ജീവിതത്തിൽ അവൻ മാത്രമാണ് അതിന് തികഞ്ഞ നീതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിഫലം നല്കുന്നവൻ.

ആരാധ്യൻ: ദൈവം ഏകനും ഉടമസ്ഥനും യജമാനനും രക്ഷിതാവും സ്രഷ്ടാവുമൊക്കെ ആയതിനാൽ അവൻ മാത്രമാണ് സൃഷ്ടികളുടെ ആരാധനക്കും പ്രാർഥനക്കും അവകാശി.

ദിവ്യഗുണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവ മാത്രമാണ് ശരിയെന്ന് അംഗീക രിക്കുയും ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ഏകദൈവവിശ്വാസം പൂർണമാകുന്നുള്ളൂ. അതേസമയം പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലു ഒന്നിൽ അവന് സഹായികളോ തുല്യരോ ഉണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് കടുത്ത അപരാധമാണ്.

പ്രധാനമായും അഞ്ച് സംഗതികൾ ചേർന്നതാണത് ഏകദൈവ വിശ്വാസം.
ഒന്ന്, അവൻ ഉള്ളവനാണ്, എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.
രണ്ട്, അവൻ ഒരുപാട് കഴിവുകളും സവിശേഷതകളും ഗുണങ്ങളും ഉള്ളവനാണ്.
മൂന്ന്, പ്രസ്തുത സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നിൽപോലും അവന് പങ്കുകാരില്ല.
നാല്, പ്രപഞ്ചത്തിനു മേൽ പൂർണ ആധിപത്യം അവൻേറതു മാത്രമാണ്. ഈ നാല് കാര്യങ്ങളും ഒരാൾ ശങ്കക്കിടമില്ലാത്ത വിധം വിശ്വസിക്കണം.

ഇസ്ലാമിന് ഈ കാര്യത്തിൽ ശരിയായ വീക്ഷണമുണ്ട്. അതിങ്ങനെയാണ്: ആരാധനകൾക്കർഹൻ യഥാർഥത്തിൽ ഏകദൈവം മാത്രമാണ്. കാരണം, അവൻ മാത്രമാണ് സ്രഷ്ടാവ്. പ്രാർഥന, സഹായാഭ്യാർഥന, ബലി, ഭക്തി, സ്നേഹം, ബഹുമാനം, തുടങ്ങിയ എല്ലാം ഏകദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കണമെന്നാണ് ദൈവിക വ്യവസ്ഥിതി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവനെക്കൂടാതുള്ളതെല്ലാം സൃഷ്ടികളാണ്. സൃഷ്ടികൾ ഒരിക്കലും സ്രഷ്ടാവിനോടൊപ്പം ആരാധിക്കപ്പെടുകയില്ല.

മൗലിക താൽപര്യം

ഒന്ന്, അല്ലാഹു അല്ലാതെ തന്നത്താൻ ഉണ്ടായ മറ്റൊരസ്തിത്വവും ഇല്ല. എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടികളാണ്. സൃഷ്ടികൾ അവൻെറ ആശ്രിതരും വിധേയരു മാണ്. അവയ്ക്ക് തനതായ ഗുണങ്ങൾ ഒന്നമില്ല. എല്ലാം ദൈവത്തിൻെറ ഔദാര്യ ഫലമാണ്. ആ ഫലം അവൻ ഇഛിക്കുന്ന കാലം മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

രണ്ട്, ഏകദൈവത്തിൻെറ സത്ത ഇതര അസ്തിത്വങ്ങളിൽനിന്ന് മൗലികമായി ഭിന്നമാണ്. മറ്റൊരു അസ്തിത്വത്തെയും അവന് സമാനമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല.

മൂന്ന്, സൃഷ്ടികൾ എന്ന നിലക്ക് ആരുടെയെങ്കിലും അഭീഷ്ടം മാനിക്കേണ്ടതു ണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏകദൈവത്തിൻെറതു മാത്രമാണ്. അതു മാത്രമായിരിക്കണം മനു ഷ്യകർമങ്ങളുടെ ഉന്നം.

നാല്, ആരാധനയുടെ വരുധിയിൽ വരുന്ന എല്ലാ വികാരങ്ങളും ചലനങ്ങളും ഏകദൈവത്തിന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. അതിൽ മറ്റൊരു ശക്തിക്കും സ്ഥാനം അനുവദിക്കരുത്. ദൃശ്യാദൃശ്യ രൂപേണയുള്ള ഭക്തിയും അവനോടു മാത്ര മേ പാടുള്ളൂ.

അഞ്ച്, അടിമത്തത്തിൻെറയും വിധേയത്വത്തിൻെറയും സകല ഭാവങ്ങളും വികാര ളും അവനോടു മാത്രമേ പ്രകടിപ്പിക്കാവൂ. അവനിലാണ് കാര്യങ്ങളെ അർപ്പിക്കേ ണ്ടത്. യഥാർഥത്തിൽ അവനെ മാത്രമേ ആത്യന്തികമായി സ്നേഹിക്കാവൂ.

ആറ്, പരമാധികാരി അവനാണ്. സൃഷ്ടികളോട് കല്പിക്കാനും വിരോധിക്കാനു മുള്ള അവകാശം അവന് മാത്രമാണുള്ളത്. അവൻ മാത്രമാണ് യഥാർഥ വിധികർ ത്താവും ഭരണാധിപനും.

ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ മൗലിക സ്വഭാവം ഏറെ പ്രധാനമാണ്. അതിൻെറ കൂടെ ഏതെങ്കിലും ശക്തിയെ സങ്കല്പിക്കുന്നതു പോലും ദൈവവിരോധത്തിന് നിമിത്തമാകുന്ന സംഗതിയാണ്.

പലതിനും ദിവ്യത്വം ആരോപിക്കുന്ന പ്രവണത കാണാറുണ്ട്. അത് ശരിയല്ല. കാരണം, ദൈവം എന്നത് പ്രപഞ്ചത്തിലെ സൃഷ്ടികളോട് ഉപമിക്കാവുന്ന ഒരു ശക്തിയുടെ പേരല്ല. സൃഷ്ടികൾക്ക് ദിവ്യത്വം ആരോപിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. അവ യൊക്കെ ദൈവത്തിൻെറ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തിൻെറ

അടയാളങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവയൊന്നും സർവശക്തനായ ദൈവത്തെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ളവരോ സർവ ജ്ഞരോ അല്ല. അതിനാൽ ആ രീതിയിലുള്ള അബദ്ധസങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്ന് നാം മുക്തരാവുകയും ജന്മം നല്കി അനുഗ്രഹിച്ച ഏകദൈവത്തെ കണ്ടെത്തി അവന് കീഴ്വണങ്ങി ജീവിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്.